

რედაქცია

რედაქცია მდებარეობს ქუჩა ანდრონიკოზის თავეში მარცხენა ო. ლუდისა და კუთხის სისიძის № 2.

ხელის-მოწერა

„დროება“ და „ივერიის“ რედაქციის გარეშე ცხოვრობთათვის: В Тифлисе, въ редакціи „Дробна“ и „Иверія“

„დროება“-„ივერიის“ ფასი

წელიწადში 6 თვეს 3 თვეს

დროებას „ივერიის“ ერთად . . . 13 მან. . . 7 მან. . . 4 მ. ცალკე | „დროებას“ 9 მან. . . 5 მან. . . 3 მ. | „ივერიის“ 6 მან. . . 4 მან. . . 2 მ. ცალკე ნომერი, დროებასა და ივერიისს 2 მან.

დროება

გამოდის ყოველ-დღე ორშაბათს გარდა.

ფასი განსაზღვრის

დროებას ანუ „ივერიის“ და „დროებას“ ერთად 13 მან. . . 7 მან. . . 4 მ. ცალკე | „დროებას“ 9 მან. . . 5 მან. . . 3 მ. | „ივერიის“ 6 მან. . . 4 მან. . . 2 მ. ცალკე ნომერი, დროებასა და ივერიისს 2 მან.

„დროება“ და „ივერიის“ რედაქციის გარეშე ცხოვრობთათვის: В Тифлисе, въ редакціи „Дробна“ и „Иверія“

„დროება“-„ივერიის“ ფასი

1 მანკენისთვიდამ ფლის დამლევადის

დროება

ღირს სპი მხნეთი

ივერია

ოთხი მანეთი

„დროება“ და „ივერია“ ერთად

ფიცი მანეთი

ტელეგრაფები

(სადაც შორის სავაჭრო)

პეტერბურში, 27 სექტ. გზ. „ქვე-რადი“ სამდგომის წყაროდამ გვა-ცნობებს, რომ რუსეთსა და ჩინეთს შუა ბრძოლა აუცილებლად მოხდებ-ბა.

ჰენა, 26 სექტემბერს. უმთავრესი სა-ხელმწიფოები დათანხმდნენ დღეს ოსმა-ლეთის წინააღმდეგ ძალდატანებითი საშუალებათა ხმარების თაობაზე: ანხილადგში ბეთ უნდა ჩაიბარდნ რამდენიმე ოსმალეთის გუთონი და კუნ-ძული.

ადმინისტრაციის სემპრის ხელ-ქვეითი მეთუ ესკადრის (სამხედრო ხომალ-დებს) ბმანება მოუვიდა, რომ 38 საათის განმავლობაში მზათ იყვეს ანხილ-ლაგში წასასვლელად.

ჰანდაარი, 26 სექტემბერს. ქაჯაქში სრული მშვიდობიანობაა. ამბობენ, რომ ეიუბხანა გერატში შევიდა.

დროების ფელტონი, 30 ენკენისთვე

დღეების ძვენი

ჩვენს „უდღობას“-ჩვენს უბედობას არ აუფიხილდეთ აღარ გვარგია, მიტომ რომ ავერ დაიწყებს მხოდას ძველი დიდების რაც ამაგია.

აღზრდა მამულის მკოდნე ერისა, სამშობლოს შეილთა სიმხნის რძის ქმევა, აკვანთან „ნანა“ გმირთ სიმღერისა, აღარ ზრდის ყრმთა, აღარ ითქმევა!

აღარ ახარებს ნორჩსა ყურებსა მშობლურის ენის ხმა მშობლიური; აწ აღარ უკრავს ტკბილს ჩანგურებსა მართველი დედის ხელი ღვთიური.

ღრმა სიყვარული, დედის ღრმა გრძობა

სტამბოლი, 26 სექტ. გზ. „ბე-რეკს“ სწენენ სტამბოლიდამ, რომ უკანასკნელი ნეტა ოსმალეთას ასსიმ ფაშის დაწინაღობა ანისა.

დაფლული ბანი

ტფილისი, 29 ენკენისთვე.

მოგესხნებათ, როცა ჩვენმა თა-ვად-ანაურობამ ჩამორთმეულ ყმების მაგიერ რუსეთის მმართველობისაგან მიიღო ხვედრი ფული, მაშინ მან უწყებული % ერთის ქველურის და საშვილის-შვილოდ დაუფიქვარის საქ-მისათვის გადასდვა, ეს საქმე განლდათ — ეკონომიურის მდგომარეობის გა-საუმჯობესებლად ბანკის დახმება, რომელიც კიდევ მოიყვანეს სასურ-ველ ბოლომდე და მისგან უკვე ღირსეულ ნაყოფსაც იღებენ.

მაგრამ ბანკების დაარსებისათვის ფულების გადაღებისათავე თავდა-ან-ნაურობის ერთმა წილმა, სამეგრელო-ლენხუმისმა, მოსურვა მეორე სასა-ხელო საქმის გაკეთება, რომლის მნიშვნელობა პირველისას, თუ არ გადააქარბებს, უკან მანც არ ჩამორ-ჩება.

ეს საქმე განლავთ სკოლების და-ფუძნება, რომლისთვისაც სამეგრე-ლო-ლენხუმის თავდა-ან-ნაურობამ ყმ-ების მაგიერ მიღებულ ფულებისაგან გა-ბანკისათვის დადებულ 10% კიდევ 2 პროცენტი მიუმატა და დღე-ღე-ზე ლამოდა მის დანიშნულებისამებრ მოხმარებას. მაგრამ ეს ფულები რაღაც

აღარ უნერგავს შვილს ქვეყნის ტრფო-ბას; მამული შვილსა აღარ ეცნობა, დედა არ ამცნებს მის ავ-კარგობას.

დედის აღერისი, დედისა გული დედა-შვილობას გამოეცალა; „დედობის“ წმინდა მადლი და სული ამ დროს ნაშობებს მთლად მოეშალა.

წინაპართ ღვაწლის მოთხოვნა ძველი აწ აღარ გვირზდის ჭაბუკსა სულსა; საერო გმირის ნაღვაწლი ქველი — აწ აღარ გვიკვებს ყმაწილსა გულსა.

აღარ შეაქცევს საბრალოს ყრმასა მრის დიდების მშობი დედსა; მამულის სევზე თვით დედას ბრმასა არ ესირცხვება, — შვილი რომ ყრუა.

აწ არ აპურებს ჩვილსა არსებას

უცნაურის მან ქანებით ხელიდამ გაუს-ხლტა თავიანთ პატრონებს.

ქუთაისის ნაგებნაატორალმა გრაფმა ლევაშოვმა მოუყარა თა-ვი რამდენიმე გაიძვერა მეგრელო-ლენ-ხუმელ თავდა-ან-ნაურობებს, შეადგინა მათგან კამისია, რომელსაც სპარსუ-ლის პოლიტიკისამებრ მოქცევის შემ-დეგ უბრძანა ოქმის შედგენა შემოხ-სენებულის ფულების ძვეკასიის აქე-თა მხრის პრიკაზში შეტანის თაობა-ზე. ამისთანა პირებისაგან შემდგარი კამისია, რასაკვირველია, დემორჩილა ლევაშოვის ბრძანებას. ასე, ამ რიგად, სკოლების დასაფუძნებლად გადაღე-ბულ ფულებს პატრონების უნებუ-რად პრიკაზის უჯრებში ამოაყოფი-ნეს თავი. ლენხუმლებმა მოახერხეს თავიანთი წილის გატანა, მაგრამ მეგ-რელების (სულ 60,000-მდე მან.) კი დღესაც აწყვია იქ სრულიად უსარ-გებლოდ, თუ რასაკვირველია, სარ-გებლობას არ დაეარქმევეთ იმას, რომ აბ ფულების პროცენტებით იზრდე-ბიან სამეგრელოს ხუთიოდე უმდიდ-რესთ თავდა-ან-ნაურობის შვილები, რომელთაც უამისოდაც შეუძლიათ თავიანთი შვილების აღზრდა.

ამ ნაირად, ჩვენდა სამწუხაროდ უნდა აღვიაროთ, რომ ეს ფულები დღეს დაფლულს განძს ემსგავსება, თუმცა მისი ხელ-ანლაგ ხელში ჩაგ-დება ძალიან ადვილია იმის პატრონ მეგრელოთათვის, ოღონდ კი ერთ-ხმად სურვილი აღმოიჩინონ ამისთვის.

საკმაოა მხოლოდ შეადგინონ ოქ-მი შემოხსენებული ფულების უკან დაბრუნების სათხოვნელად და თავი-ანთ წინამძღომლების საშუალებით

დავითისა და რუსთველის ქნარი, აღარ უმარხავს სამშობლოს მცნებას მშობლის მშობლური გრძობა ნარ-ნარი.

ძმობის, ერთობის სულით აღვსილი დედის გარეშე მთლიე აღმოსფერვა, აწ არის მათგან ერთობ გაცლილი და გაყინული სათვასო კერა.

დავიწყებით ქეთავანები, სოფიოები, მარიაშები, ან მამარები სათაყვანები, ან ნინოები — მხნე — ნაწამები; — აღარც იზრდება შიმშილები, არც მეთვამები მთაწმინდელები, მონიკეები — მტერთ — მომწყვლელები მართვის შვილები უწინდელნი!

აღარ გამოდის აწ რუსთველები, ან მოსეები, ან სარგისები,

შეიტანონ იგი სათანადო დაწესებუ-ლებაში, რომელიც ვერ შესძლებს მათთვის უარის თქმას.

სრული იმედი გვაქვს, რომ სამეგ-ლოს პატივცემული თავდა-ან-ნაურო-ბა ასეც მოიქცევა, იმიტომ უფრო, რომ ეხლა ჩვენ გვაქვს საქართველო-ში წინა-გაითხვის და შინგელ-დაწე-ბითი სწავლის გამავრცელებელი სა-ზოგადოება, რომელიც, უეჭველია, დიდს სიამოვნებით იკისრებს ამ ფუ-ლებით მათთვის სასურველთ სკოლე-ბის დაფუძნებას და მართვას. და რომ ეს საზოგადოება კარგათ და სწინილისიანად წარმართავს ამ ქვე-ლოურ საქმეს, ამას, ჩვენის აზრით, თქმაც არ ეჭირება.

ახალი ამბავი

ჩვენ გვაცნობებენ, რომ, რადგან ქუთაისის გუბერნიის სოფლის მასწავ-ლებელთა კრებას არ მიუღია ბატ-სემიონოვის წინადადება, რომ რუსუ-ლი ენის სწავლება სოფლის სკოლე-ბში ყმაწილების შესვლისათავე დაიწყონ (სიტყვების ზეპირად სწავლა) და რადგან კრებას ამის წინააღმდეგ გარდაუწყვეტია, რომ რუსული ენის სწავლა მხოლოდ მეორე წლის ნა-ხვერიდამ დაიწყონ, ამის გამო ბატ-სემიონოვის მოუთხოვნია, რომ იმის წინადადება და განსაკუთრებული აზ-რი ცალკე იყვეს შეტანილი პროტო-კოლში იმ განზრახვით, როდესაც ამ საგანზე პოპეჩიტელის რჩევაში იქნება სჯა, იქ დავიცვათ ჩემს აზრსაო.

ამ ყამად ასე, განუმარტებლად ან სულხანები — ლექსთ — მკონელები, ან მახუშტები ძველის ღირსები,

არც მახტანგები ზორგასლანები, ან დავითები — აღმშენებლები, აწ ლავ მახტანგები სჯულის-მძღვანები, ან პრეკლები მტერთ — მეგრელები..

დედის წიაღი, შვილის შემტკობი, დედისა სახე, ღიმილით მტკბარი, დედისა ენა, მადლით დამაყრობი, აწ ამ დედებში აღარსად არი!

სიტყვაში სიტკბო, ხელში საქმნარი, შკუთში ცოდნა მართებულისა, მტევაში სიბრძნე, წყნარ-უტევენარი, მუღში წამება წმიდის რჯულისა,

ჭაზრში მამული, სახლი და შვილი, მანსჯაში — რწმენა წარმატებისა, შიქრში ერის სვე, ერის წადილი სულში ბეჭედი ღვთის ხატებისა..

მოგვეყავს ეს ამბავი, რადგან იმედი გვაქვს, რომ ამ მოკლე ხანში, როგორც ბატ. სემიონოვის ამ გასაკვირველს და ახირებულს წინადადებებზედ, აგრეთვე მთელის კრების გარდაწყვეტილების შესახებ ჩვენ უფრო დაველაპარაკებით მკითხველებსა.

* *

ბაზ. „მაცკაზ“-ის აბზახელი კორესპონდენტი იწერება, რომ გავლილ აგვისტოს თვის 17 დაბა მხამხირეში, მასრის უფროსის მოწვევით, მოგროვილი იყვნენ აბზახეთის და სამურზაყანოს კეთილ-შობილნი ქურდობის მოსპობის თაობაზედ მოსალაპარაკებლად. ამ ყრილობაზედ ღენ. თ. ბრიგოლ შარვაშიძეს მიუცია დამსწრეთათვის წინადადება, რომ, რადგან უმთავრესი მიზნები ქურდობისა არის უმცირება და ურიგოთ გაგებული თავ-მოყვარება, რადგან სკოლა და სწავლა დაგისნისთ თქვენ ამ ნაკლებიანებათაგან, ამის გამო გირჩევთ, რომ „საქართველოში წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების“ წევრად ჩაეწერათო.

ეს აზრი აქ შეკრებილთ ძალიან მოსწონებიათ, ბერს აქვე გამოუცხადებია საზოგადოების წევრად ჩაწერის სურვილი და ზოგიერთებს უკისრნათ სხვა წევრების მოგროვებაც. პორტსაზღვრის იმედი აქვს, რომ ასი ახალი წევრი მიანც მიემატება ხსენებულ საზოგადოებას მარტო აბზახეთიდანაო.

* *

ბაზ. „ბოლოს“-ში (№ 252) დაბეჭდილია პროფესორის მენდელეევის ფრცვლი სტატია ბაქოს ნევთის შესახებ. მეცნიერი ავტორი ამ სტატიისა ამბობს, რომ მთელს დედა-მისწავს არსად არ მოიპოვება ისეთი მდიდარი და უხვი წყაროები ნავთისა, როგორც არის მაცკასიაში. ბაქოს გარდა ნევთი მოიპოვება კიდევ ძუბანის მასრებში, შოთსა და ბათუმს შუა, თფილისსა და შოთის გზაზედ, აგრეთვე რამდენსამე ალაგას თფილისის გუბერნიამი და სხვ.

მსენი ყველა ამკობდა ქალსა, ძალსა დედასა და ქალსა—ცოლსა; მსვე უხელდა მათს შვილებს თვალსა, აცნობდა მამულს, მოძმეს და ტოლსა.

აწ რასა ვხედავთ?—ახლა დედები მზა დაბნეულად შფოთვენ და ბორბენ, ძარგში ჩუმები, ავში ყბედები, მტრებს თავსა ხსნიან, მოყვრებას ბორკვენ.

ჭკუით დედობა, გულით დედობა შიკრშიც მოსვლოდესთ არა მგონია; მარტო ჩასახვა და მარტო შობა. ღირსი დედობა იმათ გონია.

სად არის დედა,—სად არის შვილი! შვილს დედა ახლა არც ეკარება; სხვაგან აქვს ახლა ვალი და წილი, შვილის მოდგომა მას ეზარება.

ამას გარდა არც პენსიონაში და არც სხვაგან სადმე ისეთი კარგი პირობები არ არის ამ ნავთის შესამუშავებლად და გასასაღებლად, როგორც მაცკასიაშიო. მხოლოდ თულო, ცოდნა და მხნეობა აკლია ამ საქმის წაყვანასაო.

შუთაისის მასწავლებელთა კრება

24 ენკენისთვეს.

ღღეს, ერთი სამაგალითო გაკვეთილის მიცემის შემდეგ, კიდევ წარმოსმოსთქვა მეორე ლექცია ბ. სემეონოვმა აქაურს ორ-კლასიან სკოლაში. ამ ლექციაში მოიყვანა იმან ძამენსკის და პესტალოცის აზრები შესახებ ხუთი გრძობის დანიშნულები და მნიშვნელობისა. შემდეგ გადავიდა ტემპერამენტების აღწერაზე. სთქვა რამდენიმე სიტყვა პსიხოლოგიად. ქველა მისი სიტყვა ძლიერ სასიამოვნო და სასარგებლო იყო მსმენელებთათვის.

სალამოს ბაასი იყო რუსული ენის, არითმეტიკის და ქართულ ენის პროგრამის განხილვაზე. ამ სალამოს ერთობ ბევრი გარეშე ხალხი მოვიდა და ნამეტურ ქალბატონება.

პირველათ მოითხოვეს კომისიისაგან შედგენილ პროგრამებზე ჰაზრი სახალხო სკოლების მასწავლებელთაგან. ქველამ ერთ-ხმათ განაცხადეს: ორი წელიწადი ყველაფერის სწავლება უნდა იქმნეს დედა-ენაზე, მეორე წელს მეორე ნახევარი წლიდამ თითო საათი უნდა იქმნეს დანიშნული რუსული სიტყვების დასასწავლელად. მესამე წლიდამ უნდა იქმნეს დაწყებული რუსული ენის შესწავლა, მაგრამ ისე როგორც სხვა ენებს სწავლობენ ჩვენ სასწავლებლებში.

ეს ჰაზრი იყო ყველა მასწავლებელთა, და ამზე შედგენილი პროგრამაც მიიღეს შეუშლელად.

ბოლოს, დირექტორმა მარსოვმა გამოუცხადა: „ხომ არავის ნებაეს გარეშე პირთაგანს გამოსთქვას თავისი ჰაზრი?“

შვილისა მოვლა, შვილის შექცევა მიღაც სხვისათვის აუკიდა, თვით კი დედობის ვალსა ექცევა, მირბის გლახ-ენებათ განაკიდა.

ხმა დედობისა გულს ჩაუღრჩვია, მამულისაკენ უქმნია ზურგი, რაც რამ გარს ხდება, ვერ შეუტყვია,— თვით ზის უნაღვლო, ურჯული, ურგი!

შეულო ყოფა, უაზრო ქცევა, სამშობლოსაგან განზე გადგომა, სრუ ტრფილები ანგარი ხვევა, თავ-დასამცრობი ხვეწნა და ძვრომა;

ოჯახის ეახშით მორთვა, მოკაზმა, უნდოთ მეგლისში ცმუყვა-ყუნცული, ღამეებისა სახლს გარეთ დახმა, შინ წყრომა, ჭუხვა, ქმრებთან კუნცული;

მოსამსახურეთ ტანჯვა, შიშნაროთ,

ბარეშე პირთაგანმა ბ. იაკ. შხავაძემ ილაპარაკა ბევრი, ბევრი მოსახრება მოიყვანა, რომელიც ყველამ კარგად იცით ნამეტნავად ხშირად ურვედა ბ. სემეონოვთან ლაპარაკის დროს სიტყვებს: педагогическая эрунда педагогическая чепуха და სხვ. ბევრი მართალი სთქვა, მაგრამ ისე უზრდელათ ილაპარაკა, რომ ყველა მსმენელებზე ძლიერ ცუდი შთაბეჭდილება მოახდინა.

ბ. სემეონოვმა გამოიწვია ადგილიდამ ერთი მასწავლებელი სალაპარაკოდ.

ბ. სემ. როგორ ასწავლით თქვენ შაგირდებს საზოგადო ისტორიას სკოლაში? ბაქვსთ თუ არა ეს საგანი თქვენ ქართულ ენაზე?

მასწავლებელი. ღღეს თუმცა არ არის, მაგრამ, თუ ნება მოგვეცემა, მალე გამოჩნდება მისი შემდგენელი ანუ მთარგმნელი.

ბ. სემ. როგორ ასწავლით თქვენ შაგირდებს გეომეტრიას? ხომ არა გაქვსთ თქვენ ქართულ ენაზე გეომეტრია?

მას. ისევ პირველის მგავსი მიგება მისცა.

ბ. სემ. მითხარით სინიდისით და დაუფარავათ ეს ზემოხსენებული საგნები რომელ ენაზე შეგიძლიათ თქვენ უფრო ადვილად გარდასცეთ: ქართულზე, თუ რუსულზე? როდესაც შაგირდი გაათავებს თქვენ სკოლას, შემდეგ რომ სხვა და სხვა წიგნები მოითხოვოს მაგალითებრ: ეკანომიური, გეოგრაფია, ისტორია, და სხვა ამისთანაები, შეუძლია იშოვოს ქართულს ენაზე.

მასწ. წინეთ ესთქვი და ეხლაც ვიტყვი, თუმცა ყველას ვერ იშოვის ღღეს, მაგრამ მალე გამოჩნდებიან. არც ისე ღირსია ჩვენი ქართული ლიტერატურა. მე რუსულ ენაზე თუ მეადვილება გარდაცემა, ეს მიტომ რომ ქართული არავის უსწავლებია ჩემთვის არც ერთ სკოლაში.

ბ. სემ. მე ვიცი ერთი კარგად ნასწავლი მღვდელი, რომელსაც სთხო-

საგრძობელთ აშლის მარად ჩივილი, ნდომა უზომო და უკუღმართი, იშტაზე ქოქლევა, წივილ-კივილი;

მოჩემარობა, თავის კერძობა, ბულის სიქვავე და გაქსუება, შორვა, ძაგება, სხვა ოჯახთ გმობა, მართლისთვის კინტვა, რჩოლა ხუება;

ბიწიერ ენებათ თაყვანის-ცემა, წმინდის გრძობისა უგულვებლობა, არც სიწყნარე, არც ქალური კდმა... ძალწულ-ყრმათ სულის გამფუჭებლობა,

მიგინდარების სახადელს ფრენა, წარამარების უფნო ლიკლიკი, ქაღბ-გრძობათ სახის მზაკერული ფენა, შთვისიენის უშნო ტიკტიკი;

ძახმა ჩაცმაზე მუდამი ზრუნვა, უკადრისობა, ჯაფის თანკილი,

ეს დასაფლავების დროს ქართული სიტყვის თქმა. მართლმწიფე მან სიტყვა ვერ სთქვა და რუსულათ კი მშვენიერ სიტყვას იტყოდა. თუ კი ასე გეადვილებათ რუსული ენა, ის არ სჯობია, რომ საგნებიც ამაზე ვასწავლოთ?

მ. დ. დამბაძიქე. ეს სიტყვები არაფერს არ ამტკიცებს. მეც იმ სემინარიამი მაქვს კურსი გათავებული, სადაც იმ თქვენ მოხსენებულ მღვდელს გაუთავებია კურსი. მართალია, ზოგიერთი საუბარი რუსულად უფრო მეადვილება, ვინემ ქართულათ, მაგრამ რატომ? იმიტომ რომ სწავლაში დავრჩი თორმეტი წელი; ამ თორმეტ წელში არა თუ გვასწავლიდნენ ქართულ დედა-ენას, არამედ გვიშლიდნენ ქართულ ლაპარაკსაც; და თუ წამოგვეცდებოდა ქართული სიტყვა, კიდევ დავსჯიდნენ! რა გასაკვირველია, რომ ამის შემდეგ ქართული არ იცოდეს კაცმა კარგად და უკვეთ რუსულზედ. ამ უცოდინარობის მიზეზი თვითონ ქართულ ენაში არ არის და არც იმაში, რომ ქართულ ენაზედ სრულებით არაფერი მოიძიება!...

ამას შემდეგ წარმოსთვა ბ. კირილე ლაბთქიფანიძემ მშვენიერი სიტყვა, რომლითაც ბატონი სემეონოვის სიტყვები ფაქტურად და აშკარად გამტყუენა. ეს სიტყვა მშვენიერად დაწყობილი, მოსახრებული და გასაგები იყო. იმან ყველა მსმენელები ისეთს ალტაცებაში მოიყვანა, რომ ერთად დაიძახეს: „ბრავო! ბრავო!“

ბოლოს წაიკითხეს პროგრამები. პროგრამების წაკითხვის შემდეგაც სთქვა ბ. კირილე ლაბთქიფანიძემ სიტყვა, რომლითაც ამტკიცებდა რუსული ენის პროგრამის უვარგისობას. ქველა დათანხმდა მისი შენიშვნის სინამდვილეზედ და გარდაწყვიტეს შესწორება რუსული ენის პროგრამის. სოტა ბაასის შემდეგ, მარსოვმა სთქვა:

„რაც შეიძლება და ამ ცოტა ხანს, ჩვენ არ დაგვიკლია ჩვენი შრომა იმ მიზნის ასასრულებლად, რა მიზანიც

აშკითა დევა, სულ მათთან ხტუნვა, ბრძელი კულები, თმა—ყვავთ-ბულები;

წელი ნაქაჯი, ჭინჭელის ნამგვანი, პუჭ-პუჭ-ჯღუბები, სქლოდ ნაცულები, ძლიეთილ-გლესილი პირი და ტანი... —აი რა ზრუნვა, რა სამსახური,

უკისრებით ამ დროს დედებსა, აი რაზედ აქვსთ თვალი და ყური, მომავლის მშობლებს და იმედებსა! ბრცხვენოდესთ, ქალნო, ამ ჭირვებისა,

ბრცხვენოდესთ ქვეყნის თქვენ ასულობა, ბრცხვენოდესთ თქვენის უმცირებისა, რომალარ შეგჭირსთ ერის წყულულობა! ძრწოდეთ სასჯელსა ისტორიისა,

იგრძნეთ, რომ ბრალი თქვენი დიდია, ბრწამდესთ, რომ ბედი შვილისა, ქმრისა და მთლად მამულის თქვენზედ ჰკიდი!

ნ. დადიანი. 25 სექტემბერს, 1880 წ.

ჰქონდა ამ შეკრებილებას. მე სრულიად დარწმუნებული ვარ, რომ ამის შემდეგ უმჯობესად წავა საქმე სწავლისა. სწავლება ისე წავა ჩვენ სახალხო „შკოლებში“, როგორც მიიღოდა და როგორც მავალითები, თქვენ ნახეთ ამ შეკრებილებზე. ეს იქნება მარტო დროებით; როდესაც ჩვენი შედგენილი პროგრამა იქნება დამტკიცებული ვისგანაც ჯერ არს, მერე იმ პროგრამით წავა სწავლა. ამასთან არ შემოიძლია არ გამოუცხადო გულითადი მადლობა გარეშე საზოგადოების პირთა, რომელთაც მხურვალე მონაწილეობა მიიღეს ამ ჩვენს შეკრებილების საქმეში და ბასში.

„იმედი მაქვს შემდეგ უმეტეს მონაწილეობას მიიღებენ ამისთანა საქმეებში და საიმედოა სწავლის საქმის შესახებ ჩვენ შევადგენთ ერთს დიდ ოჯახობას, სადაც ყველა ერთი-ერთმანერთის ხელის მოკიდებით უმჯობესად წავიყვანთ საქმეს...“

ამის შემდეგ ბ. სემიონოვიც გამოუცხადა მადლობა შეკრებილებათ და გარეშე პირთა: მასწავლებელს მისთვის, რომ მათ კარგად შეუსწავლიათ თავის საგანი. რსაც ის არ მოელოდა და საზოგადოებას მისთვის, რომ ამისთანა დიდ საქმეში იღებს მხურვალე მონაწილეობას,

ხვალ ერთი გაკვეთილი იქნება მიცემული. შემდეგ სემიონოვი კიდევ იტყვის ლექციას და შეკრებილება პარასკევს უნდა დაიშალოს.

მუთაისის საზოგადოება, როგორც ამბობენ, სადილს უმართავს მასწავლებლებს და იმ პირთა, რომელნიც ამ შეკრებილებაში მონაწილეობას იღებდნენ.

დასასრულად.

თეატრი

პართული წარმოდგენა

28 ენკენისთვეს.

რამდენადაც წარსული ოთხშაბათი წარმოდგენა მძიმე და ცოტა არ იყოს მოსაწყენი იყო, ერთი ორად იმდენად წუხანდელი იყო მხიარული, ცოცხალი, „მსუბუქი“ და საამო. **მ**უ წარსულ ოთხშაბათს წარმოდგენილამ გამოსულ ხანს ათში ხუთს ეტყობოდა მოწყენა და მძიმე შთაბეჭდილება, მაგიერად წუხელ ერთს მაყურებელსაც ვერ ნახავდით, რომ სრული კმაყოფილება და სიტკბოება არ ჰქონოდას სახეზე გამოხატული.

რას იზამ! ჩვენი საზოგადოება ჯერ კიდევ ნორჩია, ჯერ კიდევ არ არის ესრედ-წოდებულ სერიოზულ პიესების სმენას მიჩვეული. ჯერ კიდევ მხოლოდ მხიარულად დროს გასატარებლად და სიცილისთვის მოდის ის თეატრში. მხიარულება, სიმღერა, ხტუნვა, სიცილი, მოძრაობა, ცელქობა მოსწონს იმას სცენაზე...

მა ამ გვარი მოთხოვნები ჩვენის საზოგადოების სრულიად და ჩინებულათა და კმაყოფილა წუხანდელმა წარმოდგენამ.

წარმოდგენის: ბატ. პ. შიფანისაგან გადმოკეთებული სცენა—მონოლოგი „ნუ თუ არ მოვა?“ და თ. ილია ჭავჭავაძის „სცენები გლეხების განთავისუფლების დროს“; ანტრაქტში იყო დივერტისმენტი.

„ნუ თუ არ მოვა“ ერთ მოქმედებისანი და ერთ-მომქმედ პირიანი სცენაა, რომლის შინაარსი მდგომარეობს იმაში, რომ ერთი ახალგაზდა კაცი დანიშნულ დროს თავის საყვარელს მოვლის და მოლოდინში ხან მთისას ლაპარაკობს, ხან ბარისას; წარმოდგენს—თუ როგორ მიიღებს, მოველერსება ის თავის საყვარელს, როცა მოვა; მერე ფიქრობს ცოლის შერთვაზე და თითქმის ყოველ კაშვირს სწყევტს ამ საყვარელთან; ხან უჯავრდება, ხან ისევ ურიგდება; ბოლოს დანიშნული ვადა რომ გადაეგვიტყვიე—ალბათ ახალი ვინმე გაიჩინაო, თითქმის გონება ეკარგება ამ ეჭვისაგან... ამ დროს უეცრად ხედავს ძირს დადებულს წიგნს, რომელშიაც საყვარელი სწერს, ბიძის-ცოლასთან მიედივარ ამალამო, შემოიარე და წამიყვანე... მხიარული გავარდება გარეთ საყვარლის მოსაყვანად, - და ამით თავდება ეს პატარა, ცოცხალი სცენა.

მუ როგორ მშვენიერად ასრულა ეს სცენა ბატ. ვას. აბაშიძემ ამის წარმოდგენა მარტო იქილამაც შეგიძლიანთ, რომ თითქმის მთელი ერთი საათი იყო მარტო ის მოუშორებლად სცენაზე და ამ ერთი საათის განმავლობაში არა მგონია ვისმეს მოსგლოდეს თავში ის აზრი, რომ ნეტავი მალე გაათავებდეს და სხვა რამ ახალს დაიწყებდნენო. მთელი საათი რომ ერთმა მოთამაშემ „შეიპყრას“ საზოგადოების ყურადღება ისე, რომ არ მოაწყინოს თავი, თავის მწუხარება და მხიარულება იმასაც გამოაცდევინოს და ააღელვოს, ამისათვის პატარა ნიჭი და ჩვეულებრივი ხელოვნება როდი არის საჭირო მოთამაშისათვის.

ღივერტისმენტში ყველა თითქო იმას სცდილობდა, რომ ერთმანეთისათვის გადაეჭარბებინა ხელოვნებითა და თავის „ნაჭერის“ კარგად შესრულებით.

ბატ. აგ. საგარელომ სთქვა თავის სცენები **მ**თელისის ცხოვრებიდამ. ეს სცენები ჩინებულად, შეიძლება ვთქვათ, ნიჭიერად არის დაწერილი. მაგრამ, იმედია ბატ. საგარელო არ გავიწყდება, რომ ვუთხრათ, რომ რამდენათაც ის ნიჭიერი დამწერი არის სცენებისა, იმდენათ სუსტი წამკითხავი. **მ**თავის დაჭერა არ იცის სცენაზე; ერთობ იმანჭება; როცა ტანისამოში მოართულია, მიშინ კიდევ ჰო, შეიძლება ამ გვარად მანჭვა, მაგრამ როცა ფრაკით გამოდის სცენაზე, მაშინ თავის დაჭერა უფრო სხვა ნაირად უნდა.

ბაბუნას ქალის ჩინებული ხმა, იმის

სიმღერის მშვენიერი კილო ყველას გაგიგონიათ, ყველამ იცით; ამიტომ იმაზე არას ვიტყვი. მხოლოდ „ბლ-მარ-ალმარტ“-ის სიმღერა გაუფუჭდა, ისიც იმიტომ, რომ მეტიანურეს არ სცოდნოდა ამის ხმა.

ბატ. პ. შიფანმა დავატკბო თ. რაფ. პრისთვის ლექსის („ბიძისთან გამახუმრებ“-ილამ) აზროვნად წაკითხვით.

ბატ. ვას. აბაშიძე სწორედ გამოდგება კომიკურკუპლეტების მთქმელად, მაგრამ ხეირიანი აკომპანიმენტი ეჭირება და კარგათაც დასწავლა ლექსებისა....

მაგრამ ყველაზე მომეტებული ტაში და ყურადღება საზოგადოებისაგან დივერტისმენტში, დაიმსახურა, და დაიმსახურა სამართლიანადაც, თ. აკაკი წერეთელმა თავის მშვენიერ ლექსების მშვენიერად წაკითხვით. მანსაკუთრებით ლექსი „არ მომკვდარა, მხოლოდ სძინავს!“ ისეთის ალტაცებითა და გრძობით სთქვა, რომ როცა გაათავა, თეატრში ერთი ისეთი საშინელი გაუწყნარებელი ტაშისკვრა, „ბრაგო“-ს ძახილი, სკამების ბრაუნინი და გრილი შეიქნა, რომ თეატრის პატრონი რომ ყოფილიყო იქ, უეჭველია, იტყოდა:

„მსთქვით აკაკი წერეთელი კარგათ ამბობს, მაგრამ ჩემმა სკამებმა რა დააშავაო!“

მ. ილ. ჭავჭავაძის „სცენაში“ როგორც მოგვხსენებათ, ორი უმთავრესი როლია: **ბ**ლახატრიაშვილისა და აზნაურის ქვრივისა; პირველს თამაშობდა ბატ. პ. შიფანი; მეორეს **ბ**აბუნას ქალი. მართაც და მეორეცაც სწორედ ის პირები დაგვიხატეს, რა პირების დახატვაც, უეჭველია, აეტარს ჰსურდა. **ღ**იდის სიამოვნებით შევიწინეთ, რომ **ბ**აბუნას ქალს ამ როლში სრულიად არ ეტყობოდა გადაჭარბება და მეცადინეობა, რომ უთუოდ მაყურებლები გავაცინოვო, უბრალოთ თამაშობდა და უბრალოთამაშში სჩანდა იმის ნიჭი და ხელოვნება...

„დროების“ კორრესპონდენცია

მუთაისი, 25 ენკენისთვეს. როგორც იქნა მოვესწარიტ დღევანდელ დღეს და მოუთმენელად მივაწყდით მუთაისის **მ**ლქის სასამართლოს კარებს; ჯერ არ იყო კიდევ 8 საათი, მაგრამ ჩვენი ოლქის სასამართლოს პატარა ხალისათვის საკმაოდ იყო ხალხი შეკრებილი, რომელთ რიცხვთა შორის ნახავდით სხვა-და-სხვა ტომის და რჯულის ხალხს ორივე სქესისას; დროს განმავლობით ამათ რიცხვს სულ ემატებოდა. მატებოდა აგრეთვე ამათ მოუთმენლობას, რადგან ავერ 10 საათია და ხალის კარები არ გაუღიათ; რასაკვირველია, ვისაც აქვს „პროტექცია“ და ჰყავს ნაცნობი ან ნათესავი სასამართლოში მსახური, მეორე გზით შემოატაროს და ხალაში თავი ამოაკრევენეს, იმ გზით, სადაც

წაწერილია, რომ უცნაურების ხალაში შესვლა ალექრძალებოა...

როგორც იქნა 11 საათის ნახევარზედ კარები გაიხსნა და ერთ წუთას ჩვენი პატარა ხალა აივსო.

მერ წარმოიდგენთ, როგორ მოუთმენელად მოელოდა ხალხი, თუ როდის შეხვდებოდა იმას, ვისის წყალობითაც იყენენ აქ თავ-მოყრილი.

11 საათზე და 10 მინუტზე მსაჯულები შამოვიდნენ. ხალხში სიჩუმეა. შევლანი იმ კარებისაკენ იცქირებიან, სადაც გავიდა პრისტავი ბრალდებულის შემოსაყვანად...

რამოდენიმე წუთის შემდეგ კარებში გამოჩნდება ხიშტიანი სალდათი; მას თან მოჰყვება თავ-ჩალუნული, დაღონებული, შავის ტანისამოსით წმინდათ ჩაცმული, გიშვრივით სქლად შემოსილი გრძელი წვერით ყმაწვილი კაცი, რომელსაც თან მოსდევს მეორე ხიშტიანი სალდათი. შმაწვილი შევა თავის ალაგას და სახით მიიქცევა მსაჯულებისაკენ.

მთავსჯდომარე გამოჰკითხავს მას მის ვინაობას. ამის პასუხისაგან სჩანს, რომ ეს არის **ღ**ვინიაშვილი, მუთაისის სასულიერო სასწავლებლის მასწავლებელი „მგონია 30 წლისაო“.

ამ კითხვის შემდეგ წაკითხეს მოწმეთა სია, საილამაც აღმოჩნდა, რომ არ გამოცხადებულან დაბარებაზედ სამი თუ ოთხი პირი, თუ უწყების გაუგზავნელობისა და თუ ავთმყოფობის მიზეზის გამო.

ბ. **ღ**იდოვმა (პროკურორია) ამ პირების მოუსგლელობა არ ჰყო საქმის გარჩევის დამაბრკოლებელ მიზეზათ და ითხოვა, საქმის განხილვა განგარძოთო.

ღაკეითხენ დამნაშავეს და დამცველებს (**ბ**. შიქოძე და **მ**იხომიროვი არიან). იმათ წარმოუდგინეს მსჯელებს საქმის გარჩევის სხვა-და-სხვა დამაბრკოლებელი მიზეზები ზემოხსენებულს მოწმების მოუსგლელობისა გამო, რომელთ შორის ისინი ჰპოებენ ისეთ პირებს, როგორც ნიკო მრეველიშვილი, რომელიც ოთხი თვე ერთად სცხოვრობდა დამნაშავესთან და რომელსაც კარგათ და ცოცხლად შეუძლია დაგვიხატოს თავის ამხანაგის უკანასკნელი დროის უმთავრესი შემთხვევები; ამას გარდა **ღ**არისპან ჰიჭინაძე, რომელიც, როგორც ამბობს დაწველი, მოუშორებლად იყო მიცვალებულთან და დაწვრილებით იცის მის მდგომარეობა და მოქმედება და ესადათ განგვიმარტებდა აქ თავის წინეთ ნათქვამს სიტყვებს, შესახებ მიცვალებულის ცხოვრებისა.

პროკურორი მაინც თავის აზრისა იყო და თხოულობდა, რომ საქმე ნუ ვადადებოა.

ბარდა ამისა დამცველებმა აღძრეს მეორე კითხვა, რომ **ღ**ვინიაშვილმა ეს საქმე მოახდინა არა თავისი კუთვნილ მყოფმა, რომლის ასახსნელად და სამტკიცებლად ისინი სთხოვენენ სასამართლოს გამოეწვიათ საკითხავად,

როგორც მოწმები, ბ. ბ. ექიმები რუ-
ნოვი და ნევაკვი; პირველ ამთავანმა,
როგორც აქაურ საპრობილის ექიმმა,
კიდევაც გამოაცხადა თავის აზრი
გაზეთ „ბავკაზში“ ამ საქმის თაობა-
ზედ.

მოსამართლენი გავიდნენ ამ კითხვე-
ბის გარდასაწყვეტლად მეორე ოთახში
და შემდგომ ერთის საათისა გამო-
ვიდნენ და გამოიტანეს გარდაწყვე-
ტილება, რომლის შინაარსი უკვე
გაცნობეთ დღესვე ტელეგრაფით შე-
მოკლებით.

რადგანაც უმთავრესი მოწმეები ამა
საქმისა არ გამოცხადდნენ, ამისათვის
სასამართლო ვერ რაცხს შესაძლებელ-
ლად გააგრძელოს საქმის გარჩევა.
ზარდა ამისა სასამართლომ გამოაცხა-
და აგრეთვე, რომ დამცველების აზრი
შესახებ ლენინაშვილის ჟურნალში სი-
სუსტისა აღრე არის; და ექსპერტე-
ბის და მოწმეების დაბარება, თუ
საქმის გამოკვლევა გვიჩვენებს საჭი-
როთ, შემდგომც შეიძლება.

ამით გათავდა დღევანდელი სხდომა
და საქმე გადაიდვა, რისთვის, არ ვი-
ციტ.

27 ამ თვეს მმართველს დაამტკიცა:

წერა-კითხვის საზოგადოება

ჩვენ გეტხოვრებს მივსცეთ ადგილი
ჩვენს გაზეთში ყოველსავე გადაწყვე-
ტილებას, რომელსაც მიიღებს „წე-
რა-კითხვის გამავრცელებელი საზო-
გადოების“ მმართველობა. სიამოვნე-
ბით ვასრულებთ ამ თხოვნას, რომ-
ლისათვისაც ცალკე რუბრიკასაც
ვხსნიტ ჩვენს გაზეთში.

1) ძანდრაქტი, რომლითაც საზო-
გადოების სეკრეტარი შეეკრა ბ. ბა-
ბანასოვს მბილისის სახალხო სკო-
ლისა და კანცელიარიისთვის საჭირო
სახლის დაქირავებაზედ, წელიწადში
750 მ.

2) ზორის სამოსწავლო სემინარი-
ის შუამდგომლობით, ექვს საზოგა-
დოების სტიპენდიანტებს ზორში და-
ენიშნა წიგნების საყიდლად რვა-რვა
მან. წლის თავზე.

3) მადანწყეიტა რეილოს ზ. შიჭი-
ნაძისაგან 145 მან. ქარული წიგნები
სახალხო სკოლებში დასარიკებლად.

4) დამტკიცა მუთაისის საზნაურო
სკოლის მასწავლებლად — ლავრენტი
ღვინის ძე აღლაძე რაჭის ორ-კლა-
სიან სასწავლებლის ზედამხედველი.

საზოგადოების ახალი აღრესი:
თიფლის. Канцелярія Общества
Распространения грамотности среди
грузинъ. Саперная улица, № 41.

განცხადებანი

ისპიღება: სახლი, ბაღით, და 450
საყენის დერეფნით, გამოლა მხარეს
მერისას მალლოზზედ, პამიატნიკის მარ-

ცხენა მხარეს, პოდპოლკოვნიკის ტერ-
სტეფანოვისა; ამის და გარდა ისეი-
დება იქვე სახლთან მიწა 1000 საყე-
ნი ერთად და ნაქრათაც. 3—2

სოლოლაკზე, სადოვის ქუჩაზე,
მელიქოვის სახლში, № 43 არის
ბასაძირავებული

საღმრთი

ხუთი ოთახი, თავის სამზარეულოთი,
სარდაფით და სხვა მოწყობილობით.
ძირადება წელიწადში ოთხას-ოცმოც-
და-ათ (450) მანეთად. დაწერილებით
პირობების შეტყობა მსურველს შეუძ-
ლიან იქვე, სახლის პატრონთან. 5—2

სამშობათს, 30 სექტემბერს, მრეც-
ნის მოედანზე აუქციონის ვაჭრობით
გაიხილდება 8 ცხენი დროგაბითა
და თავის საჭირო მორთულობით. 2—2

ციტრატ - მავანია — წაუხრილის
ამსასკოგულად
მოიპოთხეთ ინგლისის მაღაზიაში.
(25—23)

ამ ენკენისთვის 27-ილამ, დილის
10-თი საათილამ მულამ დღე, უქმე-
ბის გარდა, იქნება ბასაძირავ
ნის და გასტინინაძის საკონლის
მალაზილამ, რომელიც ვაკატრე-
ბულ ვაჭრებს ი. და მ. ჯაჯუღა-
ზოგებს აუთონლად. საქონელი
გაისყიდება ცალ-ცალკე და თავისუ-
ფალის ფასით და დაფასებზე უფრო
იფ ფასად. მალაზია იმყოფება ბო-
ლოგინის პროსპექტზე, თ. ივ. მუხ-
რანსკის სახლებში.

ნაფიცი ვექსილები ა. სტეფანოვი.
ბ. იაკულოვი. (4—3)

ახალი გამოფენა

ოთხი თვის მოქმედების ნაყოფი
„ფილკოპიის და ამხ.“
ქოტოგრაფიისა

(საგანგებოდ აშენებულს სახლში)
ბოლოგინის პროსპექტი, თ. ი. ზუ-
ბალოვის სახლი მთილისის ქრების
გვერდით, ყოველ-დღე დილის 9 სა-
თილამ საღამოს 8-მდე. 10—6

კატანტიანი უჩოტაპი

თმებისათვის 1 მ. 50-დამ და ცხენ-
ბისათვის 1 მ. 75-დამ; ყვავილები
სახურავებით 2 მანეთილამ; საძქვე
30 კან.; ტუქები 5 კ.-დამ; ფილტრე-

ბი (წელის დასაწმენდი) 3 მ-დამ და
ვედრება 1 მან-დამ; თუქები 2 მ-დამ
ინდუქ; შოკალადის კანფეტები 20
კ-დამ თითო ვუთი და სხვ. ინგლი-
სურს მაღაზიაში. (100—62)

ინგლისის მაღაზიაში მიღებუ-
ლია უამოლადი და კაკაო ჭრბი.
(20—4)

ზაქარია შიჭინაძის წიგნის მაღაზია-
ში (ალექსანდროვის ბაღთან რუსის
საყდრის გვერდით)

იქიღება მარი ივანეს-ძის

ბროსეს

სურათები, თითო 30 კ. ამ სურა-
თებისაგან შემოსული ფულით გამოი-
ცემა თვით ბროსეს ზეგერთი სტატიე-
ბი, რომელიც ფრანკულის ენილამ
ქართულად ნათარგმნია.

ზარეშემცხოვრებელთათვის აღრესი:
Въ Тифлисъ въ книжный мага-
зинъ Зах. Чичивадзе. (10—7)

**ინგლისის მაღა-
ზია**

Maison de confiance

უკადრეთ წენი ნაი—1 მ. 10 კ. მოსკოვის ნაი—1 მ. 40 კ.

— — — 1—20	— — 1—60
— — — 1—40	— — 1—80
— — — 1—60	— — 2—
— — — 1—80	— — 2—50

საუკეთესო—2— „ — 3— „

იქვე ისყიდება სხვა საქონელიც:
თოფები, რევოლვერები, კრაოტები,
ჭურჭელი, ჩაიდნები, გასაღებები, და-
ნები, კოვებები, ტაშტები, კალმები,
ქალაღი, შოკოლადი, კაკაო, კანფე-
ტები, მურამები, მაგნეზია, უნაგირი-
ბი, კლეიონკა, წინდები—კაცისა და
ქალის, ხელ-სახოცები, მაკინტოშინ
კალენკორი—სულ ყველაფერი 25-
დამ 50 პროცენტით უფრო იფად,
ვიღრე სხვა რომელსამე მაღაზიაში.

მინც ქალაქს გარედამ 25 მანეთი-
დამ 1000 მანეთამდინ საქონელს გა-
მოიწერს, გასაგზავნს არაფერს არ
დის. (100—41)

მუთაისის გიმნაზიის კელაგოგი-
ური რჩევა ამით აუწყებს, რომ 28
აგვისტოს და 4 სექტემბრილდამ ამ
1880 წლის ეურნალის დადგინებით
მოიწოდებიან გიმნაზიის პანსიონში
დაცლილს ადგილებზე შემდგომნი კან-
დიდატები:

1) გრიგოლ ნიჭანაძე, აზნაურის
ჯარაძის-ძე, მუთაისის უეზდის სოფ-
ლის მაღლაკისა, რომელიც მიიღება
მოსამზადებელ კლასში.

2) ზაგრატ ქუთათელაძე, აზნაურის
ივანე მუთათელაძის-ძე, მუთაისის
უეზდის, ღაბა-ხონისა, მიიღება მოსამ-
ზადებელ კლასში.

3) ირაკლი ჩინჩაღაძე, აზნაურის
სპირიდონ ჩინჩაღაძის-ძე, შორაპნის
უეზდის, სოფლის ბინოტისა, მიიღება
მესამე კლასში.

4) ისლან უღენტი, აზნაურის პნტ.
შლენტის-ძე, შორაპნის უეზდის, სოფ.
ქვა-ციხისა, მიიღება მესამე კლასში.

5) ისაკ ჯაფანდანიშვილი, აზნაუ-
რის ხოსია ძალანდარიშვილის-ძე,
მზურგეთის უეზდის, სოფლის ტვი-
რიკისა, მიიღება მეოთხე კლასში.

6) კონსტანტინე წერეთელი, აზნა-
ურის ღიმბირი წერეთლის-ძე, რაჭის
უეზდის სოფლის ჯვარისისა, მიიღება
მეოთხე კლასში.

7) ნოე გეგელაშვილი, ქვრივი, მა-
ტრონა ზეგელაშვილის-ძე, მუთაისის
უეზდის, სოფლის მესხეთისა, მიიღება
მეორე კლასში.

ზარდა ამისა რჩევა საჭიროდ სოფლის
წინათვე გამოაცხადოს, რომ მალე
მოიწოდებიან იმათთანვე სიაში დაახ-
ლოებულნი, აღნიშნულნი კანდიდა-
ტები, რომელთაც წლოვანებით ნე-
ბა აქვს პანსიონში შემოსვლისა. იგი-
ნი არიან შემდგომნი:

1) ლახგინაზ ჩიკვაძე, აზნაურის
თომა ჩიკვაძის-ძე, რაჭის უეზდი-
სოფლ. სხვაისა.

2) გიორგი ჩხეიძე, აზნაურის ბახ-
ვა ჩხეიძის-ძე, მუთაისის უეზდის,
სოფლის ოფხისა.

3) ისიდორე გიორგობანი, სპირი-
დონ ბიორგობანი-ძე, რაჭის უეზ-
დის, სოფელ. ბორის-უბნისა.

4) მისაილ დევდარიანი, აზნაურის
სპირიდონ დევდარიანი-ძე, შორაპ-
ნის უეზდის, სოფელ. ხარაგოულისა.
(3—3)

შენიშნვა
რადგან მოელს ქვეყანაში გამოჩენილი
და მიღებული წამალი.
თმის გასამაგრებელი

მაკ - მასტერი

ერთობ ბეგნი ისყიდება, ამის გაძე
ინგლისის მაღაზიაში ეს წამალი
ქვლას 2 მათად ღირს.
(100—57)